



Pielgrzymująca Matka

Schönstatt 2025, Wielki Post, Nr 1 (113)

„Miłość karmi się cierpieniem.

Cierpienie jest sprawdzianem miłości.” J.K

Cierpienie dotyka każdego człowieka. W jego obliczu pojawiają się pytania: Dlaczego mnie to spotkało? Dlaczego cierpię? Odpowiedź na pytanie o źródło, a przede wszystkim o sens cierpienia przynosi nam sam Jezus Chrystus. Przez swoją mękę i śmierć nie tylko zgładził grzech i otworzył nam drogę do nieba, ale przede wszystkim, ukazał swoim życiem, że cierpienie może stać się drogą do świętości. Cierpienie to tajemnica wrażliwości każdego człowieka. Cierpienie ma szersze znaczenie niż ból, choroba czy kalectwo. Obok cierpienia fizycznego, istnieje cierpienie psychiczne odczuwane w sferze emocjonalnej takie jak samotność, brak akceptacji, lęk, depresja, doświadczenie hejtu oraz cierpienie duchowe, czyli wyrzuty sumienia, brak poczucia sensu życia. Cierpienie jest tajemnicą, której człowiek nie jest w stanie do końca przeniknąć swoim rozumem. Często służy ono nawróceniu osoby, czyli odbudowaniu w sobie dobra. Pozwala przemyśleć i właściwie ustawić hierarchię wartości, staje się kluczem do otwierania serca na Boże miłosierdzie. W Krzyżu Chrystusa, przez cierpienie, dokonano się nie tylko odkupienie, ale również samo cierpienie zostało odkupione, czyli krzyż Jezusa przynosi nie tylko odkupienie za grzechy, ale także nadaje sens cierpieniu, które jest częścią naszego ludzkiego doświadczenia. Cierpienie może być zatem postrzegane jako coś, co ma wartość i może prowadzić do duchowego wzrostu. Święty Jan Paweł II w swoim nauczaniu podkreślał, że Chrystus nauczył człowieka równocześnie świadczyć dobro cierpieniem oraz świadczyć dobro cierpiącemu. Wszystko zaczyna się od wrażliwości serca. Z niej rodzą się konkretne postawy i gesty wobec ludzi starszych i cierpiących, które zamykają się w trojkiej powinności: akceptować ich obecność, pomagać im i doceniać ich zalety. Szacunek i miłość wobec ludzi w podeszłym wieku jest jedną z najważniejszych cech prawdziwie ludzkiej i dojrzałej cywilizacji – cywilizacji miłości.





W tym roku Apostolat Pielgrzymującej Matki Bożej z Szensztatu obchodzi 75-tą rocznicę powstania. João Pozzobon, inicjator Apostolatu, musiał wiele wycierpieć w swoim życiu, by jego inicjatywa przyniosła obfite owoce. Matka Boża towarzyszyła mu na wszystkich drogach, nie zawiodła go nawet w bardzo trudnych sytuacjach, gdy on niestrudzenie pracował dla Jej dzieła. Swoim życiem pokazał nam jak znosić cierpienie, a przeżył bardzo wiele trudnych i bolesnych chwil np.: cierpienia fizyczne, które znosił dzielnie, żeby tylko nie przerwać działalności apostolatu, śmierć ukochanej żony, zniewagi i oszczerstwa, upokorzenia ze strony władz kościelnych. Przeżył różne wypadki w drodze, takie jak wykolejenie się pociągu czy doświadczenie, w którym Joao Pozzobon został zaatakowany przez trzy psy. W czasie pobytu Ojca Józefa Kentenicha na wygnaniu w Milwaukee Ruch Szensztacki w Brazylii był zakazany, sytuacja była bardzo trudna. Doszło nawet do tego, że z sanktuarium wyniesiono Najświętszy Sakrament. Z tego względu Pozzobon często był zastraszany policją i zakazywano mu dalszego prowadzenia apostolatu. Największym cierpieniem dla niego było zniszczenie obrazu Matki Bożej, nazwanie go komunistycznym obrazem oraz zgubienie korony, którą ukoronowany był obraz Matki Bożej. W naszym codziennym życiu przeżywamy również wiele różnych smutnych i bolesnych sytuacji. Czas Wielkiego Postu zachęca nas do tego, byśmy w ciszy serca odnaleźli sens naszego osobistego cierpienia. Zaprasza nas również do wewnętrznej przemiany, do otwarcia swojego serca na Bożą miłość i łaskę. Wielki Post to prawdziwa podróż w głąb siebie, gdzie każdy krok przybliża nas do Jezusa, źródła naszej nadziei. W czasie tej podróży warto się zatrzymać, by dostrzec więcej dobra w nas samych i w naszych bliskich. Dajmy sobie czas na modlitwę oraz zrozumienie tego, że każdy z nas jest częścią wielkiego planu miłości Boga. Niech ten czas będzie okazją do wybaczenia – zarówno sobie, jak i innym. Niech nasze serca będą otwarte na miłość i współczucie, które mogą zmieniać świat na lepsze. Każdy dzień trwającego w Kościele Roku Świętego to nowa szansa, by stać się lepszym człowiekiem, by dzielić się dobrem i stawiać się światłem nadziei dla tych, którzy żyją w rozpacz i w zwątpieniu. Niech Maryja będzie naszą stałą towarzyszką na drogach Wielkiego Postu. Niech będzie dla nas Światłem Nadziei. Otwórzmy „bramy” naszego serca, tak jak zostały w symboliczny sposób otwarte „święte drzwi” wielu bazylik, katedr, kościołów, w tym wielu naszych sanktuariów szensztackich w świecie jako znak hojności Bożej łaski, której miłosierny i kochający Bóg pragnie nam udzielić w obecnym Świętym Roku.

W tym roku Apostolat Pielgrzymującej Matki Bożej z Szensztatu obchodzi 75-tą rocznicę powstania. Joao Pozzobon, inicjator Apostolatu, musiał wiele wycierpieć w swoim życiu, by jego inicjatywa przyniosła obfite owoce. Matka Boża towarzyszyła mu na wszystkich drogach, nie zawiodła go nawet w bardzo trudnych sytuacjach, gdy on niestrudzenie pracował dla Jej dzieła. Swoim życiem pokazał nam jak znosić cierpienie, a przeżył bardzo wiele trudnych i bolesnych chwil np.: cierpienia fizyczne, które znosił dzielnie, żeby tylko nie przerwać działalności apostolatu, śmierć ukochanej żony, zniewagi i oszczerstwa, upokorzenia ze strony władz kościelnych. Przeżył różne wypadki w drodze, takie jak wykolejenie się pociągu czy doświadczenie, w którym Joao Pozzobon został zaatakowany przez trzy psy. W czasie pobytu Ojca Józefa Kentenicha na wygnaniu w Milwaukee Ruch Szensztacki w Brazylii był zakazany, sytuacja była bardzo trudna. Doszło nawet do tego, że z sanktuarium wyniesiono Najświętszy Sakrament. Z tego względu Pozzobon często był zastraszany policją i zakazywano mu dalszego prowadzenia apostolatu. Największym cierpieniem dla niego było zniszczenie obrazu Matki Bożej, nazwanie go komunistycznym obrazem oraz zgubienie korony, którą ukoronowany był obraz Matki Bożej. W naszym codziennym życiu przeżywamy również wiele różnych smutnych i bolesnych sytuacji. Czas Wielkiego Postu zachęca nas do tego, byśmy w ciszy serca odnaleźli sens naszego osobistego cierpienia. Zaprasza nas również do wewnętrznej przemiany, do otwarcia swojego serca na Bożą miłość i łaskę. Wielki Post to prawdziwa podróż w głąb siebie, gdzie każdy krok przybliża nas do Jezusa, źródła naszej nadziei. W czasie tej podróży warto się zatrzymać, by dostrzec więcej dobra w nas samych i w naszych bliskich. Dajmy sobie czas na modlitwę oraz zrozumienie tego, że każdy z nas jest częścią wielkiego planu miłości Boga. Niech ten czas będzie okazją do wybaczenia – zarówno sobie, jak i innym. Niech nasze serca będą otwarte na miłość i współczucie, które mogą zmieniać świat na lepsze. Każdy dzień trwającego w Kościele Roku Świętego to nowa szansa, by stać się lepszym człowiekiem, by dzielić się dobrem i stawiać się światłem nadziei dla tych, którzy żyją w rozpacz i w zwątpieniu. Niech Maryja będzie naszą stałą towarzyszką na drogach Wielkiego Postu. Niech będzie dla nas Światłem Nadziei. Otwórzmy „bramy” naszego serca, tak jak zostały w symboliczny sposób otwarte „święte drzwi” wielu bazylik, katedr, kościołów, w tym wielu naszych sanktuariów szensztackich w świecie jako znak hojności Bożej łaski, której miłosierny i kochający Bóg pragnie nam udzielić w obecnym Świętym Roku.



Z życia misji

09.11.2024 siostra M. Antonia odwiedziła PMK w **Bremerhaven**. Po porannej Eucharystii wygłosiła do nas słowo na temat duchowości szensztackiej zapraszając do Szensztatu. Następnie udaliśmy się na wspólne śniadanie, podczas którego mieliśmy możliwość rozmowy z siostrą. Tego samego dnia siostra M. Antonia odwiedziła również PMK w **Oldenburgu**, gdzie krótko przed wieczorną Mszą św. odbyło się spotkanie dla członków Apostolatu Pielgrzymującej Matki Bożej. Siostra przypomniała nam zasady Apostolatu zachęcając nas do zakładania nowych kręgów. Na Mszy świętej podzieliła się duchowością szensztacką.



W dniach **16.-17.11.2024** w PMK **Norymberdze** odbyły się dni skupienia dla członków Apostolatu Pielgrzymującej Matki Bożej. Nasze spotkanie, na które przybyła s. M. Antonia z Szensztatu rozpoczęliśmy w piątek wieczorem modlitwą różańcową i wspólną Eucharystią. W sobotę przed południem s. M. Antonia poprowadziła w polskiej szkole katechezę dla dzieci i młodzieży. Po zajęciach w szkole, podczas poczęstunku w salce, dzieliłiśmy się świadectwami działania Matki Bożej w naszym życiu. Następnie uczestniczyliśmy w Adoracji Najświętszego Sakramentu połączonej z modlitwą różnicową, która wyciszyła nas i przygotowała do Eucharystii. Po Mszy świętej przy kolacji cieszyliśmy się darem wspólnoty. Po czym wgłębiliśmy się w główny temat spotkania - Sanktuarium jako miejsce łask. Siostra przedstawiła nam ten temat w formie prezentacji, akcentując sanktuarium serca jako mieszkanie Trójjedynego Boga w nas. W niedzielę s. M. Antonia poprowadziła katechezę do dzieci pierwszokomunijnych i spotkała się z ich rodzicami. Na Mszach świętych podzieliła się refleksją na temat sanktuarium, zapraszając do nawiedzania tych wyjątkowych miejsc, by doświadczyć obecności Boga i naszej Matki, Maryi.



30.11.- 01.12.2024 – W ostatnią sobotę miesiąca listopada w PMK w **Monachium**, modlitwą różańcową rozpoczęliśmy spotkanie dla członków Apostolatu Pielgrzymującej Matki Bożej. Tematem podjętym w czasie spotkania było Przymierze Miłości. Panowała bardzo radosna, rodzinna atmosfera. Spotkanie zakończyliśmy Eucharystią, podczas której odbyła się koronacja dwóch kapliczek. W niedzielę siostra podzieliła się bogactwem duchowości szensztackiej. Ponieważ była to pierwsza niedziela adwentu, w czasie Eucharystii, w której uczestniczyliśmy i współkształtowaliśmy, w procesji do ołtarza podeszli dzieci z lampionami i członkowie Apostolatu Pielgrzymującej MTA z kapliczkami. Obecność dużej ilości wiernych na Eucharystii była świadectwem tego, że chociaż dzisiejszy Kościół przeżywa swego rodzaju kryzys, to są jednak wspólnoty, gdzie tętni życiem.



Informacje

Drodzy czciele Trzykroć Przedziwnej Matki i Zwycięskiej Królowej Szentsztatu! W grudniu 2024 roku wkroczyliśmy w rok szczególnej łaski, Rok Święty w którym chcemy jako „pielgrzymiej nadziei” nieustannie przypominać sobie, że wszystko pochodzi od Boga, od Niego jest zależne i do Niego zmierza. W tym też roku przypada 75-ta rocznica powstania Apostolatu Pielgrzymującej Matki Bożej. Uroczystości jubileuszowe odbędą się w Brazylii 10-14.09.2025 r. W Niemczech przy Prasanktuarium w Schönstatt 18-go października. Wszystkich członków Apostolatu i sympatyków Ruchu Szentsztackiego z polskich parafii zapraszam do wspólnego Jubileuszowego Świętowania w dniu **26.04.2025r.** w ramach naszego polonijnego Dnia Przymierza w Szentsztacie. Motto naszego spotkania brzmi: „**Zakorzenieni w Przymierzu Miłości niesiemy w świat nadzieję**”. **Zgłoszenia grup i osób indywidualnych** proszę przekazać do **10.04.2025** telefonicznie lub mailowo do s. M. Antonii, zaś **zgłoszenia osób** pragnących zawrzeć przymierze miłości z Matką Bożą oraz zgłoszenia kapliczek do koronacji przyjmujemy do dnia **01.04.2025r.** **Koszt** spotkania wynosi 25 € - dorośli i 15 € - dzieci. Przedpołudniowy program w auli Kościoła Adoracji będzie trwał od g. 10.00 do g. 12.00. Na godzinę 12.30 zapraszamy na obiad z kawą. O g. 14.30 będzie Adoracja N. S. a po niej Msza św. której będzie przewodniczył ks. Proboszcz Jerzy Wieczorek z PMK w Essen. Po Eucharystii w procesji udamy się do Prasanktuarium, gdzie odnowimy nasze przymierze miłości i akt koronacji z 2012 roku. Przewidywane zakończenie programu ok. g. 17.00. W tym samym dniu będziemy obchodzić jeszcze jeden jubileusz - 80 lat wyzwolenia obozu koncentracyjnego w Dachau, w którym przebywał Założyciel Dzieła Szentsztackiego O. J. Kentenich. Tam też polscy kapłani zawarli przymierze miłości z Matką Bożą oraz powstał Instytut Rodzin i Instytut Braci Maryi. Nasz Ojciec Założyciel powiedział: „*Dni jubileuszu są dniami wspomnień, dniami wdzięczności, dniami nadziei oraz dniami radości w Bogu.*” Dlatego bądźmy wdzięczni, pełni radosnej nadziei i w codzienności głęboko ufajmy Bogu.

Moi Drodzy,

Na święta Wielkanocne pragnę życzyć nam wszystkim, aby Zmartwychwstały Chrystus otworzył nasze serca i napełnił je pokojem, radością, mocą Ducha Świętego i wszelkim dobrem, abyśmy umieli Go rozpoznawać i jako Pielgrzymi nadziei świadczyć o Nim w naszej codzienności.



Z radosnym "Alleluja" i darem modlitwy s. M. Antonia

Adres: Siostra M. Antonia Stanek Provinzhaus Marienland, Berg Schönstatt 9, 56179, Vallendar

Tel.: 0261 6506-1109 **E-Mail:** kontakt@pielgrzymujace-sanktuarium.de

Konto Bank: Inst. Schoenst. Marienschwestern

IBAN: DE17 7509 0300 0200 0648 40 **BIC:** GENODEF1M05 z dop. S.M. Antonia

